

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219010339
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8219010339.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Mariána Mačuru na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.06.2020 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovanej N. J. proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/146/2019 zo dňa 08.01.2020.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/146/2019 zo dňa 08.01.2020 bola obžalovaná N. J. uznaná vinnou z prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krivej výpovede podľa § 346 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- v trestnom konaní, v ktorom vyšetrovateľ PZ odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Bardejove uznesením pod ČVS: ORP-405/VYS-BJ-2018 zo dňa 16.10.2018 začal podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku trestné stíhanie za zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, pred vyšetrovateľom PZ dňa 23.11.2018 v Ústave na výkon trestu v Prešove po riadnom poučení ako svedkyňa iného lživo obvinila z trestného činu v úmysle privodiť jeho trestné stíhanie a taktiež uviedla nepravdu o okolnosti, ktorá mala podstatný význam pre rozhodnutie, kde vo svojej výpovedi okrem iného uviedla, že približne od mesiaca marec až do konca júna roku 2018 počas toho, ako bývala v dome u R. F. v N., okr. F. na jeho salaši, tak pod posteľou, na ktorej spala, mal R. F. okrem iného uložené aj jedno plátenné vreco, v ktorom mal odložené zbrane a to z dôvodu, aby ich v dome nikto nenašiel, že vreco pred ňou roztvoril a uvidela, že v tomto vreci sa nachádzalo 4 - 5 kusov zbraní, kde medzi nimi sa nachádzala jedna dlhá zbraň - puška, krátke zbrane, pravdepodobne pištole, ktorých počet presne uviesť nevedela a náboje, ktoré boli uložené v pásoch, ktoré pripomínali nejaký opasok, kde po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov vyšetrovateľ PZ odboru kriminálnej polície, Okresného riaditeľstva PZ v Bardejove uznesením pod ČVS: ORP-405/VYS-BJ-2015 podľa § 215 ods. 1, písm. a/, ods. 4 Trestného poriadku trestné stíhanie vo veci zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona zastavil, nakoľko bolo nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie,

za čo jej bol uložený podľa § 345 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 4 a § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, pre výkon ktorého bola podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradená do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, ktorý bol obžalovanej oznámený doručením jeho rovnopisu dňa 28.01.2020 a prokurátorovi vyhlásením v jeho prítomnosti, podala odvolanie obžalovaná dňa 07.02.2020. V jeho dôvodoch uviedla, že je si vedomá toho, že nikoho neobvinila bez príčiny a ani krivo nevypovedala pod prísahou, vravela iba to, čo videla a to čo je pravda, svojou výpoveďou nechcela nikomu ublížiť, ani krivo obviňovať. Chránila len samu seba, nakoľko má deti a bála sa nenahlasovať to. Bola oboznámená s tým, že

keby to nenahlásila, tak by jej hrozilo spolupáchateľstvo z prechovávaní zbraní. Na polícii jej povedali, že to má nahlásiť, tak to nahlásila. Okrem toho vo veci mala obhajkyňu, ktorá za ňou nebola ani raz, iba bola na súde, keď už bolo pojednávanie. Bola vo výkone trestu a neprišlo jej žiadne oznámenie o ustanovení obhajcu. Nemohla sa s ňou kontaktovať a ani poradiť, ako sa to dá vyriešiť. Keď sa s ňou chcela kontaktovať na súde, sudkyňa to zakázala.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovanou ako osobou na to oprávnenou krajský súd, nezistiac dôvody na zrušenie napadnutého rozsudku postupom podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

V rámci prieskumu odvolací súd v prvom rade posudzoval procesný postup, ktorému obžalovaná vytýkala, že obhajoba u nej nebola dostatočná, pretože obhajkyňa nebola za ňou vo výkone trestu, pričom na hlavnom pojednávaní sudkyňa jej neumožnila kontaktovať obhajkyňu. Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že hlavné pojednávanie bolo vykonané vždy za prítomnosti obhajkyne, pokiaľ trvali dôvody povinnej obhajoby, pretože na ostatnom hlavnom pojednávaní došlo k zrušeniu opatrenia o ustanovení obhajkyne, keďže pominuli dôvody povinnej obhajoby prepustením obžalovanej z výkonu trestu odňatia slobody. Obhajkyňa sa tak zúčastnila hlavného pojednávania vykonaného v dňoch 18.09.2019, 30.10.2019, 20.11.2019 a 18.12.2019, pričom ani na jednom z nich obžalovaná nenamietala procesný postup zákonnej sudkyne z dôvodu zákazu porady s obhajkyňou, pričom táto okolnosť nevyplýva ani zo zvukového záznamu. Za daných zistení potom odvolací súd vyhodnotil túto uplatňovanú odvolaciu námietku ako neopodstatnenú.

Konajúci súd vykonal dokazovanie v súlade s pravidlami stanovenými procesným predpisom, avšak nie v rozsahu dostatočnom pre ustálenie skutkových zistení. Vzhľadom k tomu, že výsluchy svedkov boli vykonané v navrhovanom rozsahu, ale absentovali dôkazy listinného charakteru, odvolací súd doplnil dokazovanie na verejnom zasadnutí ich prečítaním, keďže tieto boli obsahom predloženého spisového materiálu, a súčasne oboznámil podstatný obsah trestných spisov, ktoré si zadovážil k zisteniu podmienok určenia spôsobu výkonu trestu.

Zákonne zabezpečená dôkazná situácia potom umožňovala aj odvolaciemu súdu vyvodiť skutkové závery zhodné so skutkovými závermi ustálenými konajúcim súdom. Skutočnosť, že obžalovaná N. J. dňa 23.11.2018 pred vyšetrovateľom PZ v postavení svedka vypovedala po poučení aj v zmysle § 345 a § 346 Tr. zákona o tom, že svedok R. F. prechováva zbrane v počte asi 4-5 kusov a náboje pod posteľou, na ktorej spala, vyplynula zo zápisnice o jej výsluchu z tohto dňa. Na podklade tohto tvrdenia, ktorému predchádzalo telefonické oznámenie na políciu zo strany obžalovanej a poskytnutie informácie toho istého dňa 13.09.2018, sa začalo vo veci trestné stíhanie pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, 2 Tr. zákona pod ČVS: ORP-405/VYS-BJ-2018, ktoré bolo zastavené dňa 06.03.2019, pričom dňa 14.01.2019 sa pod ČVS: ORP-15/VYS-BJ-2019 začalo vo veci ďalšie trestné stíhanie pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, 2 Tr. zákona, ktoré bolo zastavené 28.02.2019, pretože je nepochybné, že sa nestal skutok. V rámci týchto trestných stíhaní bolo preverované a objasňované nelegálne prechovávanie zbraní svedkom R. F. na rôznych miestach v obci N. a v obci N., počas ktorých sa okrem iného i vykonali domové prehliadky, prehliadky iných priestorov a pozemkov.

Tvrdenie obžalovanej, že nikoho neobvinila bez príčiny, svojou výpoveďou nikomu nechcela ublížiť, chránila len samu seba, nakoľko má deti a bála sa to nenahlásiť, je v rozpore s výsledkami vykonaného dokazovania a nemá svoju vnútornú logiku. Obžalovaná nahlásila skutočnosti, ktoré zakladajú spáchanie trestného činu, až po uplynutí doby približne troch mesiacov od ich zistenia, čo je v rozpore s jej tvrdením, že sa to bála nenahlásiť a chcela chrániť samu seba a svoje deti, s ktorými vlastne v tej dobe ani nežila. Aj spôsob oznámenia prostredníctvom telefonického kontaktu počas opekačky vo večerných hodinách (okolo 19.33 hod.) spochybňuje tvrdenia obžalovanej, pretože obžalovaná mala počas troch mesiacov dostatok času osobne nahlásiť okolnosti páchania trestného činu na políciu. To, že konala úmyselne, možno vyvodiť okrem iného aj z obsahu jej výpovede a vyjadrenia k výpovedi svedka, keď tvrdila, že svedok R. F. mal uložené zbrane v posteli a nimi na Silvestra strieľal pred barom v dedine, čo potvrdené výpoveďami svedkov A. M. a E. M. nebolo.

Prezentované zistenia a úvahy viedli odvolací súd k tomu, že neuveril obrane obžalovanej, a zhodne s konajúcim súdom dospel k záveru, že jej konanie naplňa znaky prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zákona a prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zákona, ktorých sa dopustila jedným skutkom, teda v jednočinnom súbehu. Právne posúdenie skutku je zodpovedajúce zákonu. K odvolacej námietke obžalovanej, že krivo nevy povedala pod prísahou, odvolací súd len v stručnosti uvádza, že pre naplnenie znakov objektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu krivej výpovede a krivej prísahy postačuje, ak svedok v trestnom konaní pred prokurátorom alebo policajtom uvedie nepravdu okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie.

Konajúci súd uložil obžalovanej úhrnný trest odňatia slobody po zvýšení dolnej hranice trestnej sadzby vo výmere 28 mesiacov z dôvodu prevahy priťažujúcich okolností, pre výkon ktorého ju zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

S priznaním priťažujúcej okolnosti, že obžalovaná už bola v minulosti odsúdená, čo zodpovedá § 37 písm. m) Tr. zákona, sa odvolací súd stotožnil, pretože z registra trestov je zrejmé, že obžalovaná vykonala trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov dňa 20.06.2019 na základe trestného rozkazu Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/2/2018 vydaného dňa 23.01.2018 pre prečin podľa § 348 ods. 1 písm. f) Tr. zákona. V nadväznosti na výkon tohto trestu obžalovaná vykonávala trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov uložený jej Okresným súdom Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/90/2015 zo dňa 06.04.2016 a v spojení s uznesením sp. zn. 2T/2/2015 zo dňa 14.11.2018, ktorý vykonala 20.12.2019. Obžalovaná spáchala dva trestné činy, preto jej mala byť priznaná aj ďalšia priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, avšak vzhľadom k tomu, že odvolanie podala iba obžalovaná vo svoj prospech, túto chybu odvolací súd napraviť nemohol, pretože by bola porušená zásada zákazu zmeny postavenia k hrošiemu ustanovená v § 322 ods. 3 Tr. poriadku. Správnym je aj záver konajúceho súdu, že poľahčujúce okolnosti zistené neboli.

Pri prevahe priťažujúcich okolností potom správne postupoval konajúci súd, ak aplikoval sprísňovacie ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zákona, podľa ktorého zvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby, ktorá za prejednávane prečiny je rovnaká a to na jeden rok až päť rokov. Zvýšenie dolnej hranice o jednu tretinu z rozdielu hornej a dolnej trestnej sadzby tvorí celkom súčet 28 mesiacov, t. j. 12 mesiacov ako základná sadzba dolnej hranice a jedna tretina, o ktorú sa zvyšovala dolná hranica, je 16 mesiacov.

Uložený trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej sadzby po jej zvýšení považuje odvolací súd za primeraný všetkým okolnostiam prípadu, ako aj k osobe obžalovanej a jej možnostiam nápravy. Trest bol uložený ako nepodmienečný, pretože podmienky na jeho odklad v zmysle § 49 ods. 1 a § 51 ods. 1 Tr. zákona predovšetkým so zreteľom na predchádzajúci život obžalovanej splnené neboli.

Pre účely výkonu trestu odňatia slobody bola obžalovaná podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradená do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže pred spáchaním prečinov bola v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin.

S poukázaním na prezentované zistenia a úvahy odvolací súd vyvodil záver, že po doplnení dokazovania v odvolacom konaní napadnutý rozsudok je vecne správnym, a keďže nezistil dôvody na zmenu v prospech obžalovanej, jej odvolanie vyhodnotil ako nedôvodné a ako také ho zamietol podľa § 319 Tr. poriadku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.